

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného **R** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 a iné trestné činy, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 21. februára 2008 v Bratislave, sťažnosť obžalovaného **R** proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku, z 21. januára 2008, sp. zn. PK-1T 14/07, a rozhodol

takto:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného **R**
sa zamieťa.

Odôvodnenie:

V trestnej veci obžalovaného **R** stíhaného pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a pre iné trestné činy, zaslal obžalovaný **R** dvakrát (17. januára a 18. januára 2008) námietku zaujatosti senátu Špeciálneho súdu v Pezinku, zloženom z predsedu JUDr. Igora Králika a členov JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Vladimíra Peteju. Námietku odôvodnil tým, že predseda senátu svojimi vyjadreniami na hlavnom pojednávaní prejudikuje rozhodnutie v merite veci a pribratím znalca – psychológa si súd pripravuje podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie. Takýto postup súdu je ovplyvnený negatívnym

pomerom medzi ním a konajúcimi sudcami.

Napadnutým uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku z 21. januára 2008, sp. zn. PK-1T/14/07, boli obidve časti námietky zaujatosti podľa § 32 ods. 3 Tr. por. zamietnuté s tým, že senát Špeciálneho súdu v Pezinku zložený z predsedu JUDr. Igora Králiku a členov JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Vladimíra Peteju nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného R, vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-1T 14/07.

Uznesenie odôvodnil tým, že prejednanie meritórneho rozhodnutia predsedom senátu je len vlastným výkladom postupu predsedu senátu obžalovaným R a pokiaľ súd pribral znalca, postupoval tak v záujme doplnenia dokazovania.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní 21. januára 2008 podal obžalovaný R sťažnosť, ktorú neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednáwanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Uplatnenie inštitútu vylúčenia niektorého orgánu činného v trestnom konaní podľa § 31 ods. 1 Tr. por. prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom,

splnomocnencom a obhajcom, preukázaná.

Rozdielnosť právnych názorov orgánov činných v trestnom konaní a súdu na jednej strane a účastníkov konania, ich právnych zástupcov a splnomocnencov na strane druhej, na prejednávanej trestnú vec, pokiaľ ide o všetky otázky, ktoré sa majú v trestnom konaní vyriešiť, nemôže byť v zásade bez ďalšieho podkladom pre výrok o zaujatosti konkrétneho sudcu alebo sudcov, či už pre jeho pomer k veci alebo k osobám účastným na trestnom konaní, ktorý sa priamo týka úkon trestného konania.

Pokiaľ Špeciálny súd ako súd prvého stupňa a po ňom ani Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti nezistili existenciu konkrétnych osobných vzťahov – pomerov jednotlivých sudcov senátu konajúceho v predmetnej veci, či už k nej samej napríklad tým, že by niektorý zo sudcov bol trestnou vecou dotknutý, že by vystupoval a viedol pojednávanie s osobnou zaujatosťou svedčiacou o narušení jeho spôsobilosti viesť konanie objektívne a nestranne, nemožno rozhodnúť o vylúčení konkrétneho sudcu alebo sudcov. Iný právny názor, postup v pojednávaní, či dokonca nevyhovenie konkrétnej požiadavke, ktorej môže byť následne vyhovené v konaní o opravnom prostriedku, či dokonca v inom konaní, nemôže bez zistenia pomeru sudcu k veci alebo k osobe viesť k záveru o jeho zaujatosti.

Podľa konštantnej súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Táto môže napr. spočívať v tom, že orgán trestného konania alebo jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba mu blízka a pod., boli činom poškodení, prípadne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a pod. Na pomer k veci však nemožno usudzovať výhradne zo spôsobu, akým na to povolaný orgán napríklad vedie hlavné pojednávanie, ako vykonáva dokazovanie, vylúča svedkov, či priberá znalcov, pokiaľ taký postup je formou i obsahom v súlade s požiadavkami Trestného poriadku na vedenie pojednávania.

So zreteľom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval tvrdenia uvedené v námietke zaujatosti (v listoch z 13. a 15. januára 2008, ktoré boli Špeciálnemu súdu v Pezinku doručené 17. a 18. januára 2008) obžalovaného R za opodstatnené a spôsobilé na vyvodenie záveru o zaujatosti senátu Špeciálneho súdu. Jeho tvrdenia o nesprávnom postupe senátu Špeciálneho súdu v rámci vykonávania úkonov na hlavnom pojednávaní, ktorý by mal mať vzťah k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, nemajú žiadnu oporu v relevantnom spisovom materiáli. Preskúmaním veci neboli zistené ani žiadne iné zákonom predpokladané dôvody pre ich vylúčenie z vykonávania procesných úkonov v predmetnej trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a sťažnosť obžalovaného R ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. februára 2008

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: